

22. dopis

Zürich, pátek 22. března 1946.

Moji drazí!

Dnes mohu již konečně oznámit chvíli mého příletu do Prahy: pátek 29. III. k večeru, dá-li Bůh. Chtěl jsem přiletět již v úterý, ale všechna místa jsou již zadána. Cesta vlakem je sice lacinější, ale potřeboval bych rakouské a ruské transitní visum. V obou cest. kancelářích mně radili, abych se o to nepokoušel, jelikož je to spojeno s velkými nesnáze. Něco jiného, kdybych si byl visa opatřil již před odjezdem v Praze, ale tehdy ještě tento vlak nejezdil. Několik Švýcarů, kteří jeli do Prahy a doufali, že v Linci visa ihned dostanou, muselo tam čekat několik dní ve studených místnostech a nepohodlí. To je lépe počkat do pátku a letět pohodlně. Zde ve Švýcarsku visa dostat nemohu. Také na všech hranicích musel bych kupovat lístky v tamější měně. Zkrátka hodlám letět.

Po krásném výletu úterním s tatínkem a Klárou na Zugerberg odjel jsem ve středu 21. s Klárou do Curychu. Nejprve jsme šli k Emě, pak jsme s Klárou dělali nákupy. Ach, jak jsem byl šťasten! Slunce hřálo a mně se všechno zdálo jako sen. Těším se, až budu mít den pro sebe, půjdu po stopách „Dobrodružné Ruky“ a budu si ověřovat pravdivost svého líčení. – Večeřel jsem u pí. Ragazové. Vyžádal jsem si, abych mohl pobýt sám v Leonhardově pracovně, v níž jsem s ním naposledy dlouho rozmlouval v lednu 1939. Všecko zůstalo v ní tak, jak to zanechal při svém náhlém odchodu. Jen nad psacím stolem leží jeho posmrtná maska.

Večer měl jsem přednášku pro nejbližší přátele o problémech ČS. Sešlo se jich tolik, že sál v Gartenhofshafse nestačil a museli jsme přejít do sálu ve Volkshausu.

Včera ve čtvrtek strávil jsem celé dopoledne s Ralphem Hegnauerem a velmi jsem se radoval při čtení soupisu věcí, které nám zasílají.

Jednali jsme hlavně o podrobnostech akce Obč. služby na Moravě. O tom všem ústně. Potom jsem poobědval a musel mnoho vyprávět. Na svačině byl jsem zase už u manž. Wuhrmannových. Dovedete si představit, co tu bylo otázek! Ing. W. opatří nám elektr. zámek i mašinku na stříhání vlasů (velmi potřebují v zámčích). Josef H. mi sem poslal 30 Fr., abych přivezl Idě ... tepláky. Už je mám v kufru. Taky pejška vám přivezu.

Do Ženevy už nepojedu, protože deputé M.Č.K. navštíví mne dnes v poledne a otázky projednáme zde.

Ted' sedím u Emy na balkoně a slunce do mne pere. Jak by bylo krásně na světě pro všechny, kdyby si národové žili jako Švýcaři bez válek! Odpoledne strávím s pí. Ragazovou na Züribergu. Ráno mi telefonovala, že „Dobr. Ruku“ přečetla a odpoledne se o věci poradíme. Má už nakladatele. Budu však muset sehnat u svých (snad amerických) přátel zálohu, která mi bude vrácena, když kniha bude mít fin. úspěch. Jinak bude tato záloha sloužit jako záruka pro krytí deficitu. Angličtí přátelé budou mít lehčí práci pro vydání románu v Anglii, když napřed vyjde ve Švýcarsku s krásnými reprodukcemi. Zítra v sobotu strávím odpoledne s Ralphem, zas na mém zamilovaném Züribergu. Večer mám schůzku s přáteli pí. Ragazové.

Neděli 24. vyhradil jsem výletu s tatínkem a Klárou. Já vím, že se Olze z těchto věcí hlava točí! To je také moje jediná lítost, že ta nemůže být se mnou. Ale brzo i jí –dá Bůh – se její touha splní! Jen aby měla to nádherné počasí, které mám já.

Také 21. dopis přišel mi předvčírem do Zugu. Je adresován 4. III. Nemá smysl posílat ted' dopisy leteckou poštou. Letadla létají vždy v úterý a v pátek, vlaky jezdí v pondělí, ve středu a v pátek.

Dali jste už dělat fotografie našich dětí, než se nám rozejdou? Moc mi na tom záleží!!

Ohledně Natur-Heilanstaltu pro tbc. jsem se informoval. Existuje jeden v Aargau, ale těžší případy odmítají. Tak nevím.

Gavrovi a L. jsem napsal a ovšem odradil od návštěvy.

Tobě drahá Aničko P., děkuji srdečně za dopis. Podivil jsem se, jak pěkně jsi zachytila přednášku Vojty Beneše.

Nakonec mi jde o případ jedné velice politováníhodné stařeny, pí. Žofie Franklové, vdovy po gymnas. profesorovi, Mor. Třebová, Olomoucká 24. Je německé národnosti a hrozí jí evakuace v nejbližší době. Proto nutno učiniti ihned zákrok, aby se její případ stal aspoň sporný a nebyla vystěhována, dokud se nevrátím a nebudu moci podniknout další kroky.

(dopis 13.4., a kopie posl. 13.4. Züricha. Pozn. psaná jinou rukou)

Je 73 roků stará, narozená ve Vídni, avšak už jako dítě přišla s otcem do M. Třebové, kde žili nepřetržitě už nejméně 60 let. Její otec byl rodákem v M. Třebové a všechen život tam strávil. Její muž byl „Halbjude“, zemřel 1933. Je katolička, česky neumí. O politiku se nestarala. Nastěhovali této choré stařeně do bytu cizí lidi a má jít do Bavorska, kde nikoho nemá a nezná. Četl jsem její zoufalý dopis, je blízka sebevraždě. Kdosi jí poradil, aby si podala žádost o vídeňskou příslušnost. Jsem jist, že rakouskou st. příslušnost tak lehce nedostane, třebaže tam má nějakou sestřenicí. Prosím Fedora, aby něco podniknul nežli přijdu. Tyto případy nám v zahraničí dělají nejvíce zle. Za chvíli budu i o této věci mluvit s členem M.Č.K. a poslouchat jeho výtky...

Tak končím a zdravím vás všechny ze srdce!

Váš Přemysl

Srdečné pozdravy Olze od Emmy, pí. Ragazové, Ralpha aj. aj.

CAPP-00231 ČAPP 40